

Дані міжнародні акти ратифіковані Верховною Радою України і нині діють в Україні для запобігання тероризму та авіатероризму як такого. Лише попереджаючи терористичні акти можна уникнути людських жертв та матеріальних втрат. Посилення силової складової, не може принести успіху тому, що вона порушує права і свободи людини і викликає роздратування в суспільстві. Нормативно-правова база, що прийнята в Україні, поки недостатньо визначає превентивні заходи щодо попередження випадків повітряного тероризму, а також механізм взаємодії суб'єктів у боротьбі з тероризмом, а головне, не чітко визначені їх повноваження [5].

Отже, авіатероризм – це глобальна сучасна проблема, яка здійснюється на теренах багатьох держав світу і має на меті знищення суспільства, його політичної структури, фінансової системи тощо, але боротьба з явищем «тероризм» кожного дня набирає обертів, завдяки яким приймаються та виконуються нормативно-правові акти, вводяться все нові ідеї та стратегії подолання даної проблеми і завдяки чому сучасне суспільство може бачити, що можливо, дійсно з часом, ця проблема викориниться назавжди з авіації, повітряного простору і світу взагалі.

Література

1. Ткаченко І. К. // Журнал «Гуманітарні науки». – К., 2017. – 299 с.
2. Дацюк А. В. // XVII Міжнародна конференція «Політ. Сучасні проблеми науки» / А. В. Дацюк. – К., 2017. – 302 с.
3. Буткевич В. Г. Міжнародне публічне право / В. Г. Буткевич, В. В. Мицик, О. В. Задорожний. – К.: Либідь, 2002. – 463 с.
4. Тероризм [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://stud.com.ua/44935/pravo/terorizm>
5. Камінський В. В. Боротьба з повітряним тероризмом має починатися з землі / В. В. Камінський // Наука і техніка Повітряних Сил Збройних Сил України. – К., 2014. – 22 с.

УДК 342.62(043.2)

Бортник Н. П., д.ю.н., професор,
Навчально-науковий Інститут права та психології,
Національний університет «Львівська політехніка», м. Львів

МІСЦЕ ПОВІТРЯНОГО ТРАНСПОРТУ В ТРАНСПОРТНІЙ СИСТЕМІ ДЕРЖАВИ

Сьогодні ні в кого не викликає сумніву той факт, що транспорт є однією з найважливіших галузей суспільного виробництва, адже

саме транспорт покликаний задовольняти потреби населення та суспільного виробництва в усіх видах перевезень.

Для цього єдина транспортна система повинна відповідати вимогам суспільного виробництва та національної безпеки, мати розгалужену інфраструктуру для надання повного комплексу транспортних послуг, зокрема й тих, що стосуються складування і технологічної підготовки вантажів до транспортування, а також повноцінно забезпечувати зовнішньоекономічні зв'язки нашої держави.

Стаття 21 Закону України «Про транспорт» визначає, що Єдину транспортну систему України становлять: транспорт загального користування (залізничний, морський, річковий, автомобільний і авіаційний, а також міський електротранспорт, у тому числі метрополітен); промисловий залізничний транспорт; відомчий транспорт; трубопровідний транспорт; шляхи сполучення загального користування.

Єдина транспортна система повинна відповідати вимогам суспільного виробництва та національної безпеки, мати розгалужену інфраструктуру для надання всього комплексу транспортних послуг, у тому числі для складування і технологічної підготовки вантажів до транспортування, забезпечувати зовнішньоекономічні зв'язки України [1].

Отже, повітряний транспорт України є складовою системи транспорту України. Основні засади функціонування повітряного транспорту закладено в Законі України «Про транспорт» та в спеціальному кодифікованому нормативному акті – Повітряному кодексі України.

Вантажні і пасажирські перевезення, що здійснює вітчизняний повітряний транспорт, займають незначне місце у загальному обсязі транспортних послуг. Але головна перевага повітряного транспорту полягає в швидкості доставки пасажирів і термінових вантажів на великі відстані (середня відстань доставки 1 пасажирів повітряним транспортом у 10-15 разів більша, ніж аналогічна відстань, здійснюється залізничним транспортом [2, с. 87].

Необхідно зауважити, що упродовж останніх років ринок авіаційних пасажирських перевезень розвивався досить динамічно. Поступово протягом останнього десятиліття обсяги пасажирських перевезень українських авіаційних компаній зросли майже в 6 разів. Суттєвими чинниками, які позитивно вплинули на показники діяльності вітчизняних авіапідприємств, є подальше розширення маршрутної мережі та збільшення інтенсивності польотів на опанованих напрямках, що відбулися одночасно з оновленням

парку повітряних суден. Поряд з цим сьогодні значна увага приділяється заходам з підвищення безпеки польотів та покращення якості обслуговування. Неабиякою мірою зростанню обсягів сприяло також введення в експлуатацію в аеропортах напередодні Євро-2012 нових об'єктів і реконструкція існуючих, які були оснащені найсучаснішим устаткуванням, новітніми технологіями і системами [3].

Повітряний кодекс України як основоположний акт, що регулює діяльність зазначеного виду транспорту визначив засади державного регулювання діяльності в галузі авіації та використання повітряного простору України. Так, Україна як держава, що приєдналася до Конвенції про міжнародну цивільну авіацію, несе відповідальність за виконання міжнародних зобов'язань, що випливають із цієї Конвенції, та за гарантії і створення умов безпеки для суспільства, захисту інтересів під час провадження діяльності в галузі цивільної авіації та використання повітряного простору України.

Державне регулювання діяльності в галузі авіації та використання повітряного простору України полягає у формуванні державної політики та стратегії розвитку, визначенні завдань, функцій, умов діяльності в галузі авіації та використання повітряного простору України, застосуванні заходів безпеки авіації, прийнятті загальнообов'язкових авіаційних правил України, у здійсненні державного контролю за їх виконанням та встановленні відповідальності за їх порушення [4].

Література

1. Про транспорт: Закон України від 10 листопада 1994 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1994. – № 51. – Ст. 446.
2. Шульженко Ф. П. Транспортне право: навч. посібник / Ф. П. Шульженко, О. О. Гайдулін, Р. С. Кундрик. – К.: КНЕУ, 2005. – 244 с.
3. Підсумки діяльності авіаційної галузі України за 2011 рік // Інформаційний портал «Державна авіаційна адміністрація»: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: .
4. Повітряний кодекс України: Закон України від 19 травня 2011 р. № 3393-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2011. – № 48-49. – Ст. 536.